

Odkazy k Pracovnému zošitu *Náš kresťanský život a služba*

3. – 9. FEBRUÁRA

POKLADY Z BOŽIEHO SLOVA | 1. MOJŽIŠOVA 12 – 14

w89 č. 21 1 ods. 4

Prečo by si mal vedieť pravdu o Abrahámovi

To je úžasné proroctvo a Abrahám ho počul ešte najmenej dva razy. (1. Mojžišova 18:18; 22:18) Aby ho Boh splnil, vzkriesi z mŕtvych dokonca zástupcov aj tých rodín, ktoré vymreli. Život bude potom ozajstným požehnaním, pretože väčšina ľudí sa ocitne na Zemi premenenej na raj, ktorý človek stratil. Potom sa budú učiť, čo majú robiť, aby získali požehnanie večného života. (1. Mojžišova 2:8, 9, 15–17; 3:17–23)

17. – 23. FEBRUÁRA

POKLADY Z BOŽIEHO SLOVA | 1. MOJŽIŠOVA 18 – 19

Hľadáme duchovné poklady

w88 č. 19 31 ods. 2 – 3

Videl niekto Boha?

Teraz môžeme pochopiť, prečo Abrahám oslovil zhmotneného anjelského Božieho tlmočníka, ako keby hovoril so samým Bohom Jehovom. Tento anjel hovoril presne to, čo chcel Boh povedať Abrahámovi, a osobne tam zastupoval Boha, preto mohla biblická správa uviesť, že „sa mu zjavil Jehova“. (1. Mojžišova 18:1)

Spomeň si, že anjelský tlmočník Boha mohol oznámiť Božie posolstvo rovnako presne, ako môže telefón alebo rozhlas oznámiť naše slová iným. Preto sa dá pochopiť, ako Abrahám, Mojžiš, Manoach a iní mohli hovoriť so zhmotneným anjelom, ako keby sa rozprávali s Bohom. Títo ľudia síce videli anjelov a Jehovovu slávu, ktorú odzrkadľovali, ale nemohli vidieť Boha. Neodporuje to teda slovám apoš-

tola Jána: „Nikto nikdy nevidel Boha.“ (Ján 1:18) Títo muži videli jedine anjelských zástupcov, a nie samého Boha.

24. FEBRUÁRA – 1. MARCA

POKLADY Z BOŽIEHO SLOVA | 1. MOJŽIŠOVA 20 – 21

Hľadáme duchovné poklady

w89 č. 21 10 – 11 ods. 9

Abrahám – príklad pre všetkých, ktorí hľadajú Božie priateľstvo

⁹ Abram nato prejavil ďalší skutok viery. Správa hovorí: „Postavil [tam] oltár Jehovovi.“ (1. Mojžišova 12:7) Iste na ňom obetoval zvieracie obete, pretože v hebrejčine slovo „oltár“ znamená „miesto obete“. Neskôr Abram opakoval tieto skutky viery na iných miestach v tejto krajine. Okrem toho „vzýval Jehovovo meno“. (1. Mojžišova 12:8; 13:18; 21:33) Hebrejské spojenie slov „vzývať meno“ znamená aj „oznamovať (hlásať) meno“. Abramova domácnosť aj obyvatelia Kanaánu museli počuť, ako smelo oznamoval meno svojho Boha, Jehovu. (1. Mojžišova 14:22–24) Všetci, ktorí dnes hľadajú Božie priateľstvo, tiež musia vo viere vzývať jeho meno. To znamená, že budeme verejne zvestovať a „vždy obetovať Bohu obeť chvály, ovocie úst, ktoré sa verejne hlásia k jeho menu“. (Hebrejom 13:15; Rimanom 10:10)